

Діла добрих оновляться, діла злих загинуть.

Тарас Шевченко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ЧУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 12 (14424), 20 БЕРЕЗНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

ГАРНА ТРАДИЦІЯ

Це магічне слово «двоє»

Так добре прийти до залитої весняним сонцем світлої зали, сісти в куточку й подивитися на красивих людей, послухати звернені до них щирі й теплі слова... Це, можливо, трохи наївно й дещо несерйозно, але саме на такі заходи до міської ради мій журналістській душі ходиться з особливим задоволенням. В ці моменти всі привітно усміхаються, а якщо хто й хвилюється, то хіба геть молоденькі мами й тата. Втім, після великої в їхніх родинах події – появи на світ двійняток, чого вже їм хвилюватися? Тим більше, що запрошують щасливих батьків, аби обдарувати добрими побажаннями, квітами й спеціально придбаними дитячими візочками. Та й вітальна церемонія зазвичай триває недовго. Але скільки в ті хвилини чистої радості довкола!

Так було й цього разу. До привітань запросили три родини. Дві з них нещодавно отримали від долі подвійне крихітне щастячко. **Олександр** та **Євгенія Товстоногі** 19 грудня 2025 року зустрічали лелеку з двома синочками в дзьобу – Максимом та Станіславом. А **Роман** і **Анна Примачи** 14 жовтня минулого року перетворилися в маму й тата двох донечок – Валерії та Вероніки.

Третьою на цьому зворушливому заході була особлива пара – **Юрій Фокович** та **Аліса Юхимівна Бень**. Від того дня, коли вони побралися, минуло шість десятиліть! Дивовижно, які вони гарні, ці немолоді вже люди. Неповторного шарму обом додають гармонія, шляхетний спокій, якість фізично відчутне світло, що вони їх випромінюють. Можна було б і не запитувати, як прожите ними довге подружнє життя – видно неозброєним оком: щасливо, з любов'ю, довірою й повагою одне до одного.

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб (нехай не образиться за цю ремарку, але, здається, вперше на його обличчі довелось побачити таку відкрити сердечну усмішку) побажав діамантовому

Кожен вихідний для нас був, як свято». Згадав про зустрічі з друзями, про колись популярні та улюблені «Блакитні вогники» в колективах, куди ходили парою.

Юрій Фокович працював на заводі «Сільмаш», а потім – на УТОСі. Він інженер-конструктор. Починав на заводі робітником. Через три роки здібного молодого працівника відправили вчитися в КПІ, після завершення навчання в якому знову повернувся на завод. Згодом народилася їхня родина. Й відтоді вони нерозлучні.

Цікаво, що мама Юрія Фоковича, вчителька, свого часу вчила і його майбутню дружину. Батько ж загинув на війні... А тато пані Аліси, Юхим Олександрович Заховайко – один із перших заслужених вчителів України, працював у школі № 13, на Заріччі. «Її батько дуже любив музику. Можна сказати, що він допоміг нашим дітям стати музикантами», – зауважує Юрій Фокович і таким чином відкриває таємницю музичної династії родини. А вже й Аліса Юхимівна закінчила музичне училище і вже 62 рік працює викладачем фортепіано в одній школі – нині Білоцерківській школі мистецтв імені Юрія

Павленка. Це її єдине за все життя місце роботи! І їхня донька, Олена Юріївна Ключніченко, також викладач класу фортепіано цієї ж школи. Внучка Тетяна Олександрівна Сагірова, яка теж пов'язала життя з навчанням діток музиці, зараз працює за фахом у Києві. Закінчила музичну школу й друга донька наших ювілярів, Вікторія. А син Геннадій здобув музичну освіту по класу труби в училищі ім. Глієра (нині – Київська муніципальна академія музики імені Р.М. Глієра) та працює зараз в Оркестрі Почесної варті окремої Президентської бригади.

Те, з якою ніжністю й наскільки переконливо «діамантове» подружжя говорило про взаємодітримку, допомогу одне одному, без чого не може бути повного щастя; про важливу сімейну позицію ніколи не приховувати одне від одного проблем, бути чесними між собою в будь-якій ситуації; про традицію все вирішувати в сімейному колі; зрештою, про хвилини єднання їхньої великої родини, впливав єдиний висновок: удвох легше долати отой великий життєвий океан. З його страшними глибинами, жорстокими штормами, підступними штилями... Але тут є одна умова, аби спрацювало правило магічного слова «двоє», – вони мають любити...

Чудові ювіляри делікатно не погодилися з такими думками. «Удвох – це зовсім інше життя, ніж самому. Цінність родини – у спільному вихованні дітей, взаємній підтримці, взаєморозумінні», – лагідно промовила Аліса Юхимівна.

А Юрій Фокович додав: «Із самого початку нашого спільного життя ми завжди все робили разом. І в місто ходили, й до театру. І вдома створювали свій побут.

Валентина ХРАБУСТ

Захищаючи незалежність України

Знову трагічні звістки про неправні важкі втрати отримала наша громада. І вже на вічний спочинок повертаються додому зрілі та молоді чоловіки, які, втім, стали досвідченими воїнами, захищаючи волю й незалежність рідної країни.

Тридцятирічний солдат **Дмитро Олександрович БУДОВИЙ**, який служив в артилерійському дивізіоні однієї з військових частин, загинув 8 березня під час виконання бойового завдання в районі Новоскеловатого Синельниківського району Дніпропетровської області.

Велике серце захисника України, солдата **Сергія Вікторовича ЦІРУКА**, військовослужбовця в/ч А 7040, перестало битися на 48 році життя. Воїн помер 10 березня від ішемічної хвороби серця, інфаркту міокарда.

Поріг вічності переступив 29-річний білоцерківець, молодший сержант **Олег Віталійович ГЖИБОВСЬКИЙ**. Командир розвідувального відділення батальйону оперативного призначення військової частини 3017 НГУ, він помер 6 березня на Дніпропетровщині.

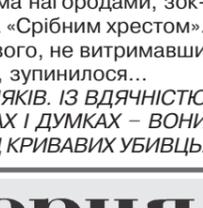
Наш земляк, старший солдат **Юрій Миколайович ХРИСТЮК**, якому 4 березня виповнилось 55 років, військовослужбовець 2 батальйону ТрО військової частини А 7042, загинув 9 березня в районі Андріївки Куп'янського району на Харківщині.

Білоцерківець, 34-річний **Віталій Миколайович ФАРЕНИК**, стрілець-помічник гранатометника десантно-штурмового батальйону військової частини 2582, поліг під час виконання бойового завдання в районі Черкаської Конопельки Суджанського району Курської області 6 лютого 2025 року.

Учасника бойових дій, ветерана війни, 36-літнього підполковника **Артема Валерійовича ГРИБА** не стало 9 березня.

Уродженець Білої Церкви, він з 2012 року пов'язав своє життя із захистом України. З 2014 р. боронив рідну землю в зоні АТО/ООС. З 2021-го проходив службу в управлінні Держспецзв'язку в Дніпропетровській області. За бездоганну службу відзначений багатьма нагородами, зокрема знаком «За заслуги перед ЗСУ» та «Срібним хрестом».

На превеликий жаль, серце військового, не витримавши багаторічної напруги та наслідків війни, зупинилося...

ПАМ'ЯТАЙМО НАШИХ ГІДНИХ ЗЕМЛЯКІВ. ІЗ ВДЯЧНІСТЮ Й ПОВАГОЮ ЗГАДУЙМО ЇХ У МОЛИТВАХ І ДУМКАХ – ВОНИ СВОЇМИ ЖИТТЯМИ ЗАХИСТИЛИ НАС ВІД КРИВАВИХ УБИВЦЬ.

Мужні серця

Напередодні особливого дати – Дня українського добровольця – фахівчині бібліотеки-філії № 4 сімейного читання провели урок мужності. На зустріч до учнів 8-Д класу (класний керівник **Наталія Рябушенко**) Білоцерківського природничо-математичного ліцею-гімназії № 16 завітав доброволець, учасник бойових дій, боєць 11-ї окремої роти спеціального призначення з позивним «Лютій» – **Юрій Манжула**. Ветеран пережив важке поранення, російський полон і, попри всі випробування, вистояв.

Гість говорив про справжнє поняття мужності та героїзму. Він наголосив, що не вважає свій вчинок особливим, адже, на його думку, природне покликання кожного справжнього чоловіка – бути захисником своєї країни. Найбільше ветеран розповідав про своїх побратимів, їхню відданість, братерство та підтримку, що проявляються саме в найважчі моменти, коли життя під загрозою.

Юрій Манжула має шість бойових нагород. Особливо дорогими для нього є орден «Хрест Мужності», який він отримав від генерала Валерія Залужного, та медаль «За незламність духу» – нагорода за витримку й проявлену силу волі під час відновлення після важкого поранення.

Учні слухали розповідь ветерана, затамувавши подих. Він щиро поділився спогадами про важке поранення, перебування в полоні, моральні випробування та нестерпний фізичний біль. Водночас боєць наголошував, що вжив завдяки підтримці побратимів, їхній самопожертві та вірі один в одного. Говорив про віру в себе, силу духу та патріотизм, який живе в кожному українцеві. Він підкреслив, що українці – нація нескорених, і обов'язково відстоять свою свободу та незалежність.

Учні, які активно ставили запитання, цікавилися, чому боєць обрав позивний «Лютій». Ветеран відповів, що саме лють до ворога, який прийшов на українську землю, спонукала його добровільно стати до боротьби за волю України.

Щира й відверта розповідь бійця глибоко зворушила присутніх. Дівчата не стримували сліз, а слова вдячності, підтримки й теплих обійми стали символом єдності двох поколінь – тих, хто захищає країну, і тих, хто зростає під мирним небом завдяки їхній мужності. Зустріч ще раз нагадала: герої живуть поруч з нами, а їхня сила духу й відданість Україні є прикладом для молодого покоління.

Зоя ЧУТКОВСЬКА

Житлово-комунальне господарство – це одна з ключових сфер, від якої безпосередньо залежить якість життя населення. Саме її працівники щодня дбають про безперебійну роботу систем водопостачання та водовідведення, теплостачання, утримання житлового фонду, благоустрій населених пунктів, чистоту вулиць, належний стан прибудинкових територій, вивезення побутових відходів

виконання своїх службових обов'язків ви вигораєте емоційно, розчаровуєтеся, але, попри все, знаходите стимули, щоб іти вперед. Дякую вам за працю. Бажаю міцного здоров'я, витримки та всім разом ефективно працювати на благо нашої громади. І щоб якомога більше ви чули на свою адресу позитивних відгуків».

Слова привітань також прозвучали й від профільного заступника міського

Не завжди помітні, але точно незамінні

та освітлення громадського простору. Їхня праця часто залишається непомітною в повсякденному житті, проте саме вона є основою стабільного функціонування міст і сіл.

Не менш важливою є діяльність працівників сфери побутового обслуговування населення. Фахівці різних професій – майстри з ремонту, перукарі, швачки, працівники сервісних служб та інші спеціалісти – щоденно допомагають людям вирішувати побутові питання, підтримують належний рівень сервісу та створюють комфортні умови для життя громади.

Професії житлово-комунальної сфери вимагають високої відповідальності, професійних знань, витримки та відданості своїй справі. Адже часто саме ці працівники першими реагують на аварійні ситуації, працюють у складних погодних умовах, у вихідні та святкові дні, щоб у домівках людей були тепло, вода, світло та порядок.

Напередодні їхнього професійного свята в залі міської ради зібралися представники цієї сфери, до яких звернувся секретар міської ради Володимир Вовкотруб:

«Радий сьогодні вас бачити тут, адже ви працівники однієї із найважливіших сфер міста, яких майже неможливо зібрати разом, адже ваші напрямки діяльності є багатограничними, і ви постійно задіяні в роботі: і вдень, і вночі. Наша сфера ЖКГ – потужна, люди, які працюють у ній, – досвідчені фахівці. Приємно, що у важкі часи ви всі гуртуєтеся, і ми гідно долаємо вимоги та виклики, що постають перед нашою громадою, нашим суспільством. Це і ліквідація наслідків аварійних ситуацій, і спілкування з людьми, які постраждали від збройної агресії РФ, і прибирання території. Та й взагалі, до вас найперших звертаються наші жителі як до представників влади. Ваші людські якості – бути фахівцем, радником, другом – це велика робота. Іноді під час

голови Анатолія Кравця. Він зауважив, що цьогорічний опалювальний сезон був надзвичайно важкий, але комунальники з честю його пройшли. Це означає, що в нас – потужна команда, яка вміє працювати та знає, як все правильно зробити. Особливу вдячність висловив тепловикам. Зачитав лист, у якому голова правління ОСББ «Павличенко, 40» Леонід Гапон від імені жителів висловлює подяку працівникам «Білоцерківтепломережі», котрі в надзвичайно складних умовах, за відсутності світла, під час великих морозів, користуючись генераторами, належно забезпечували теплостачання будинку.

З нагоди професійного свята за сумлінне виконання своїх службових обов'язків, плідну працю, високий професіоналізм, відданість справі та вагомий внесок у розвиток житлово-комунального господарства грамотами Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету було відзначено працівників департаменту житлово-комунального господарства; ЖЕКів № 1, № 6 та № 7; Білоцерківського міського парку культури та відпочинку ім. Т.Г. Шевченка; Спецкомбінату з надання ритуальних послуг; ТОВ «Білоцерківвода»; Білоцерківтепломережі; Інспекції з благоустрою міста Білої Церкви; «Світанку»; «Комунальника»; Муниципального шляхово-експлуатаційного управління; голів правління об'єднань співвласників багатоквартирних будинків; «КАТП-1028»; начальника району № 4 теплоцентралі.

Прієднуємося до привітань та висловлюємо щирі подяку всім працівникам житлово-комунального господарства й побутового обслуговування населення Білоцерківської громади за сумлінну працю, відповідальність і турботу про добробут земляків. Нехай ваша праця завжди буде гідно оцінена, а в ваших домівках панують мир, добробут і благополуччя.

За інф. bc-rada.gov.ua

Щоденна праця, що заслуговує на вдячність

Житлово-комунальне господарство та побутове обслуговування населення – галузі, день працівників яких ми відзначали нещодавно, – це, без перебільшення, життєво важливі для людини сфери. Адже наявність води, тепла, світла в домівках, благоустрій міських та прибудинкових територій, стан ліфтового господарства, доріг, транспорту, зовнішній вигляд самих мешканців залежать від професіоналізму та сумління фахівців цієї галузі.

■ Якщо говорити про наше місто, то ця сфера посправжньому почала розвиватися майже сто років тому. (Наше ТОВ «Білоцерківвода» (раніше – Водоканал, Білоцерківводоканал, Київське обласне виробниче об'єднання «Водоканалізаційне господарство») через два роки відзначатиме свій столітній ювілей.)

■ А після Другої світової війни активно розвивалися комунальне господарство й служба побутової домоуправління, ЖЕКів, комунгосп, «Зелене господарство», похоронне бюро та інші. Відкривалися різні майстерні й ательє, які об'єднували райпобуткомбінат. Потім настав час перетворень. Комунальні підприємства підпорядковувалися управлінню ЖКГ. Швейні майстерні й ательє об'єдналися під дахом фабрики «Індпошиття та ремонту одягу», перукарні та взуттєві майстерні згуртувалися в міськпобуткомбінат. Відокремилася фабрика хімчистки й фарбування одягу, завод «Ремпобуттехніка» взяв на себе всі майстерні ремонту побутової техніки та ювелірних виробів. Затім – кооперація, приватизація.

■ Хай там як, а вся ця життєдайна сфера розвивається, і дуже добре, що є день, коли (хоч раз на рік) ми з вдячністю згадуємо людей, які створюють нам комфортне життя. Щороку, починаючи з 1978-го, в третю неділю березня в Білій Церкві відбувалися урочистості на честь працівників житлово-комунального господарства й побутового обслуговування населення. Там звітували перед громадою про те, чого вдалося досягти. Відзначали кращих, вітали всіх працівників і жителів.

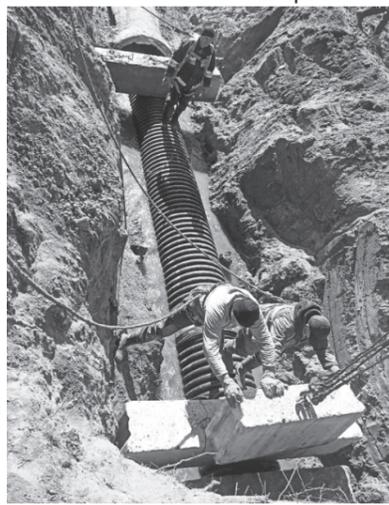
■ Уже четвертий рік поспіль ми не маємо такої можливості через цю прокляту війну. Але на кожному підприємстві в

колективах керівництво й профспілкові організації привітали своїх співробітників, по можливості відзначили кращих і подякували за їхню невтомну працю.

■ Нині наші комунальники тримають свою лінію фронту. В основному на підприємствах залишилися спеціалісти у віці 60+, молодші захищають Україну на вогневих рубежах. І завдяки ЗСУ та нашим комунальникам ми пережили зиму. В морози мінус 20–24 градуси старі каналізаційні й тепломережі, які так часто виходили з ладу, ремонтувалися, і мешканці мали воду й тепло. Може, не так швидко, як хотілося б, але все ж таки мали. А працівники Міськвітла під снігом, поривами вітру, під час сигналів повітряної тривоги вперто й зі знанням справи налагоджують лінії електропередач...

■ Постійно в стані готовності перебувають ліфтовики – у зв'язку зі значними перебоями в електропостачанні вони мають звольняти мешканців із завмерлих ліфтів. Працівники ЖЕКів за першим же сигналом розчищають території, де сталися завдані ворогом руйнування.

■ У тролейбусному управлінні знайшли вихід в такий нестабільний час, перейшовши на роботу на автобусах, хоча і тут є проблема – відсутність водіїв. Так, усім нелегко. Та я думаю, що кожен свідомий білоцерківець

робить свій внесок у досягнення перемоги: хтось – податками, хтось – донатами, хтось – сплетеними маскувальними сітками, хтось – із любов'ю спеченими для бійців пірижками. А хтось, як працівники житлово-комунального господарства та побутового обслуговування, – своєю щоденною працею, яка, безумовно, заслуговує на наше величезне спасибі.

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

Ніл Хасевич: митець, який обміняв світову славу на криївку

Уявіть людину, чії роботи виставлялися в галереях Чикаго, Праги та Варшави. Художника, якому пророкували блискуче майбутнє в Європі. А тепер уявіть цю саму людину в темному, вогкому бункері під землею, де при світлі вогні вона вирізьблює на дереві обличчя воїнів. Ніл Хасевич не просто малював історію – він створював візуальний код нації, яка відмовилася здаватися.

Це історія про те, що справжня зброя – не лише кулемет, а й різець гравера, який виявився смертельнішим за кулю. Ніл Хасевич був неймовірно талановитим. У 14 років він втратив ногу (нещасний випадок на залізниці), але це тільки загартувало його волю. Він вивчився у Варшавській академії красних мистецтв, отримав безліч премій, його графікою захоплювалися світові критики.

Коли розпочалася Друга світова, перед ним був вибір: залишитися в безпечній Європі чи повернутися на рідну Волинь. Він обрав ліс. Маючи дерев'яний протез, він пересувався нарівні з молодими повстанцями, хоча кожен перехід давався йому з неймовірним боєм. Його побратими згадували, що «Бей» (його псевдо) ніколи не скаржився.

«Брендинг» підпілля: бофони та нагороди

Саме Хасевич зробив УПА впізнаваною. Він розумів: армії потрібні не лише набої, а й символи.

Бофони (бойовий фонд): він розробив дизайн повстанських грошей, за які люди давали армії продукти та одяг. Це були справжні витвори мистецтва, які навіть у польових умовах виглядали професійно.

Нагороди: Ніл створив ескізи найвищих нагород УПА – Хреста Бойової Заслуги та Хреста Заслуги.

Листівки та карикатури: його гравюри висміювали сталінський режим настільки влучно, що в Москві за його голову призначили окрему нагороду. Кажуть, сам Сталін бачив його карикатури й лютував.

Останній бій

Радянські спецслужби полювали на нього роками. Операція з пошуку Хасевича була однією з наймасштабніших.

У 1952 році МДБ все ж вирахувало його криївку біля села Сухівці на Рівненщині. Коли бункер оточили, Хасевичу та його двом охоронцям запропонували здатися. Відповіддю були черги з автоматів. Коли чекісти підірвали вхід і вдерлися всередину, вони знайшли трьох героїв мертвими. Ніл Хасевич застрелився сам, щоб не потрапити в полон живим «трофейною» ілюстрацією для радянської пропаганди.

Ніл Хасевич став символом ідеалізму, що перемагає фізичну неміч. Його таємниця – у силі візуального образу. Він знав, що його можуть вбити, але його гравюри, розмножені тисячами примірників, переживуть і його, і саму імперію.

Він став головним «дизайнером волі», довівши, що навіть один митець в оточеному бункері може бути ефективнішим за цілий ідеологічний відділ ворога. Ми бережемо пам'ять про нього як про людину, яка на дерев'яному протезі дійшла до безсмертя, залишивши нам у спадок обличчя нашої боротьби.

Цікавий факт: свої інструменти для гравіювання Хасевич виготовляв сам із уламків німецьких та радянських снарядів. Він буквально переплавляв знаряддя вбивства на знаряддя мистецтва.

За інф. ресурсу «Таємничий архів»

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народилися у березні:

О.М. Бомко, Н.К. Білик, В.Є. Войцеховська, З.А. Клименко, О.Я. Леснічук, Л.І. Лемеш, Н.І. Ласточкина, Р.О. Мартиненко, В.П. Похла, Є.Б. Царьова, О.Л. Шкредова.

Хай в домі завжди мир панує,
А доля успіх хай дарує.
Терпіння, мудрості, завзяття,
Сто літ прожить в обіймах щастя.

Не забути

В ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ в Білій Церкві відбулася мирна акція «Не мовчи! Полон вбиває».

На центральній вулиці зібралися родини полонених та зниклих безвісти, а також небайдужі мешканці, щоб нагадати світу про долю наших захисників.

На бруківці розмістили символічну інсталяцію з військових речей, ніби чекаючих на своїх власників. Поруч – промовисті підписи, що підсилювали відчуття болю, невідомості та надії родин.

Під час акції вулицею прослідувала траурна колона – місто проводжало полеглого Героя. Люди схилили голови, ставали на коліна, віддаючи шану воїнові, який віддав життя за Україну.

Акція нагадала: ми не маємо права мовчати, поки наші захисники в полоні або зникли безвісти.

У ГРОМАДІ ТРИВАЄ ЛІКВІДАЦІЯ АВАРІЙНОСТІ НА ДОРОГАХ. Зараз дорожники працюють із холодними асфальтобетонними сумішами, а на ділянках із великими вибоїнами використовують асфальтобетонний гранулят (зріз). Вже використано понад 67 тонн сумішей.

Важливо розуміти, що цей ремонт (ранньою весною) – тимчасовий захід. Його завдання – прибрати найбільш великі ями в покритті, щоб дороги стали безпечнішими й автомобілі не зазнавали пошкоджень.

Коли середньодобова температура стабільно підніметься до +10°C, можна буде розпочати повноцінний ремонт із використанням гарячих асфальтобетонних сумішей. Щоправда, цього року попит на асфальтобетон буде дуже високим, адже після зими роботи вистачає в кожному куточку країни. Маємо надію, що потужностей і робочих рук на відповідних виробництвах вистачить.

Тому поки роботи здійснюються швидко й там, де це можливо вже зараз – щоб рух у громаді був безпечним.

Правила поведінки

під час весняної повені та льодоходу

Під час весняної повені:

- Стежте за інформацією від рятувальних служб
- Перенесіть цінні речі на верхні поверхи
- Відключіть електрику та газ
- Підготуйте запас води та їжі

Під час льодоходу заборонено:

- Виходити на кригу річок та озер
- Наближатися до краю льоду
- Стояти на мостах та дамбах
- Пускати дітей до водойм

У разі небезпеки телефонуйте **101**

Пам'ятайте!
Бережіть себе та своїх близьких!

Білоцерківське РУ ЦЗ та ПД ГУ ДСНС України

ОГОЛОШЕННЯ

У нашій громаді реалізується проект «Шлях у реабілітації: від області до громади». У його межах проводиться інформаційна кампанія про реабілітаційні та супутні послуги в громаді. Щоб інформація була корисною та відповідала реальним потребам жителів нашої громади, важливо зрозуміти, наскільки люди обізнані про доступні безоплатні реабілітаційні, медичні та соціальні послуги.

Просимо вас допомогти – приділіть до 2 хвилин і пройдіть коротке опитування. Ваша відповідь допоможе зробити інформацію про послуги більш доступною та зрозумілою. Пройдіть коротке опитування за посиланням: <https://forms.gle/yjEpZy9Yi9gStNeU8>.

Втрачене посвідчення особи, яка потерпіла внаслідок Чорнобильської катастрофи, 4 категорія, серія В-П, № 402448, видане Сквирською райдержадміністрацією 29 серпня 2003 року на ім'я **Косолап Наталія Вікторівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений атестат про загальну середню освіту, серія КХ, № 10183199, виданий Ставищенською школою-ліцеєм юридичного профілю 18 червня 1998 року на ім'я **Олега Сергійовича Різника, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

РОБОТА В ОХОРОНІ ВАХТОВИМ МЕТОДОМ 14/14

● Зарплата від 470 до 700 грн доба ● 14 100 – 21 000 грн/місяць БЕЗ ЗАТРИМОК

067-462-70-64, 067-462-70-12

ПРОДАЮ ЧАСТИНУ БУДИНКУ
в центрі міста Білої Церкви
з трьох кімнат, веранда 40 м²,
сарай, погріб, альтанка, 1,5 сотки
землі. Ціна 50 тис. у. о.
Тел.: 067-440-25-81.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний.
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.
068-155-8-122

Весняні клопоти

Саме час захистити дерева

Початок весни вважається одним із найнебезпечніших періодів для саду. Адже саме у цей час бувають різкі перепади температури, а сонце, якого стає більше, перегріває кору та може викликати опіки. Так з'являються морозобоїни – тріщини, через які в дерево проникають інфекції. Якщо побілити дерева, білий колір побілки відбиватиме сонячні промені, не дозволяючи корі перегріватися; можна уникнути нагрівання кори вдень, тому вночі зниження температури не призведе до морозобоїн; побілка захистить від опіків.

Як приготувати стійку побілку

Готові садові фарби продаються в магазинах. Але багато садівників готують суміш самостійно. Якщо зробити все правильно, така побілка не поступатиметься за ефективністю.

Основа класичної суміші – гашене вапно. Базовий рецепт побілки для дерев: 2-3 кг гашеного вапна, 10 л води.

Щоб побілка трималася довше і не змивалася дощем, до суміші додають один із цих корисних компонентів:

- 1 кг глини на відро розчину – суміш стає гущішою та допомагає заповнювати дрібні тріщини у корі;
- 200 г клею ПВА на 10 л – творює тонку плівку, яка робить покриття більш стійким до опадів;
- 100-150 г шпалерного клею – добре утримує суміш на вертикальній поверхні та водночас має легкий протигрибковий ефект;
- 50 г казеїнового клею – побілка може триматися на дереві дуже довго, іноді навіть до наступної зими;
- 1-2 л молока або сироватки – білки молока працюють як природний клей і значно покращують прилипання суміші до кори.

Щоб побілка для дерев була ще ефективнішою, до суміші можна додати:

- 50 г олифи або олії – створює водовідштовхувальний ефект;

● 100 г господарського мила – покращує прилипання суміші до кори і створює несприятливі умови для деяких шкідників;

● 300 г мідного купоросу – один із найпопулярніших компонентів для профілактики грибкових захворювань у саду (перед додаванням його потрібно добре розчинити у теплій воді).

Якщо на корі багато моху чи лишайників, можна використати залізний купорос. Він також ефективно знищує грибкові спори, хоча може надати суміші трохи жовтуватого відтінку. Не варто додавати в суміш сіль. Після дощів вона поступово змивається зі стовбура і потрапляє в ґрунт. Засолення землі шкодить корисним мікроорганізмам і може порушити водний баланс рослин. У результаті коріння гірше засвоює вологу та поживні речовини.

Як правильно білити

Перед побілкою потрібно підготувати дерево. Обов'язково очистити стовбур від моху, лишайників та старої кори, яка відшаровується. Найкраще робити це у вологу погоду, коли кора стає м'якшою.

Білити потрібно не тільки сам стовбур, а й нижні частини скелетних гілок. Саме ці ділянки найбільше страждають від перепадів температури. Не просто наносьте суміш, а ніби втирайте її у всі тріщини.

Як запобігти «синдрому блакитної дитини»

У березні в Медвинській громаді Білоцерківського району зафіксовано випадок водно-нітратної метгемоглобінемії у півторарічної дитини. Причиною стала вода з домашньої криниці, де вміст нітратів перевищував норму в 6,5 раза.

Чому це небезпечно?

Нітрати у воді можуть викликати кисневе голодування організму. Особливо вразливі немовлята та діти до 3 років. Через це хворобу іноді називають «синдромом блакитної дитини».

Основні симптоми у дітей:

- ◆ посиління шкіри біля рота, вух і пальців;
- ◆ нудота, блювання, діарея;
- ◆ задишка, прискорене серцебиття;
- ◆ загальна слабкість.

Як уберегтися:

- ◆ не використовуйте воду з колодязів для приготування дитячого харчування без перевірки її якості;
 - ◆ регулярно перевіряйте воду на вміст нітратів;
 - ◆ тримайте колодязі в чистоті та очищуйте їх щонайменше раз на рік;
 - ◆ не застосовуйте добрива поблизу джерел води.
- При перших симптомах у дитини негайно звертайтеся до лікаря.

БЕРЕГТИ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ –
НАША СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ!

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 10 березня 2026 року № 149 «Про внесення змін в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік» (зі змінами)»

Розглянувши пояснювальну записку управління економічного розвитку Білоцерківської міської ради від 09 березня 2026 року № 16-56, відповідно до частини 2 статті 42, частини 12 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», з метою приведення регуляторних актів у відповідність до вимог чинного законодавства України, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Внести зміни в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік» (зі змінами), доповнивши його пунктами 3–4 наступного змісту:

№ п/п	Назва проекту регуляторного акта	Мета прийняття регуляторного акта	Термін розробки регуляторного акта	Найменування підрозділу, відповідального за розробку проекту регуляторного акта
3.	Про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади	Встановлення економічно обґрунтованого тарифу	І-ІІ квартал 2026 року	Відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради
4.	Про встановлення тарифу на проїзд у міському електричному транспорті в місті Біла Церква	Встановлення економічно обґрунтованого тарифу	І-ІІ квартал 2026 року	Відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради

2. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир **ВОВКОТРУБ**, секретар міської ради

Вона часто приходиться у невеличку кав'ярню. Сідає за столиком біля вікна. Замовляє горнятку кави. І чекає...

Кава стигне. А вона дивиться у вікно, навіть не пригубивши ароматний напій. Потім встає і йде. Наступного дня або через день приходиться знову...

— Вам не подобається наш напій? — якось запитав офіціант.

Вона спробувала усміхнутися:

— У вас найсмачніша кава.

Але знову горня залишилося не чіпане... Офіціанти звикли до цієї дивачки.

Вдома відчиняє шафу, дивиться на

Вона чекає...

весільну сукню, розшиту макама, блаватми та волонками. І на вишиту чоловічу сорочку, й дає волю сльозам. Христинкою-намистинкою називав її Володя. Найкращий у світі. Її коханий. Її наречений. Матір вітає:

— Не годиться, доню, так побиватися. Повернеться Володя. Одружитесь. Буде у вас щастя, а в мене внуки.

Христина киває головою. А в телевизорі такі страшні картини. Війна...

...Христина працювала вихователем у дитячому садку. Тепер там живуть переселенці. Вона ж волонтерить. Щодня чує історії, які ранять серце. Діти переселенців сполохані. Тут також виють сирени.

Христина пригадує своїх вихованців. Де вони зараз? Хтось залишився в місті. А хтось подався від війни за кордон. Чи всі повернуться?..

...Цього літнього дня Христину наздогнала гроза. Не добігла до зупинки. А ось рятівна кав'ярня. Через якусь мить негода припровадила сюди чимало люду.

Високий, міцний хлопець окинув поглядом зал. Усе зайнято. Вільне місце було за одним лише столиком на двох. Там сиділа дівчина. Підійшов, запитав чи можна присісти. Дівчина мило усміхнулася:

— Так, будь ласка.

Їй принесли каву. Він також замовив собі горнятку ароматного напою. І тістечка.

— Я солодощі люблю. Маю такий гріх, — пожартував.

У цього здоров'я був приємний голос.

— Мене звати Володимиром. Для вас — Володею.

— Христина.

— Пригощайтеся, Христино, тістечками.

Вона не дуже любила солодощі. Хіба що терпкий чорний шоколад, який солодким не назвеш. Але від тістечка не відмовилася.

Гроза майже вщухла. Відвідувачі почали залишати кав'ярню.

— Мені пора. Дякую, що пригостили, — мовила Христина. — Гарного вечора.

— І мені пора, — відповів хлопець.

На порозі кав'ярні Христина з розчаруванням дивилася на свої босоніжки, які мама називала «три пасочки». Довкола

стільки води.

І раптом... Вона не встигла й зойкнути від несподіванки. Хлопець, наче пір'їнку, узяв її на руки і поніс через потоки води. Колись так носив її тато. На жаль, уже покійний. Тато був міцним і найкращим у світі. Христина його так любила.

— Я буду твоїм ангелом, — сказав перед тим, як відлетіти на Небо.

— Я хочу, щоб ти був тут, з нами, — плакала доня.

Після цього вона малювала тата-ангела. У неї багато таких дитячих малюнків.

Христина зашарілася, аж зажмурилася. А подумки хотіла, аби дорога до зупинки була довгою-довгою...

Він обережно поставив її на землю. Подякувала. Виявилось, їм по дорозі. Одним троллейбусом їхали.

— Це не співпадіння. Мусимо зустрітись ще. Ви не проти?

Вона була не проти.

Володя — військовий. Служив у частині в їхньому місті. У нього була дівчина. Але мама, яка працювала за кордоном, забрала доньку до себе. Сподівався, що кохана повернеться. Не повернулася...

А в Христини не було серйозних асосунків. Зустрічалася з Валеркою, колишнім однокласником. Він підтримував над її роботою. Не розумів, як вона може терпіти галасливу дітлашню. Христина з ним попрощалася.

...Коли Христина вперше запросила Володимира додому, матір сказала:

— Він нагадує нашого тата. Добрий, значить...

Їхні зустрічі нагадували маленькі пригоди. Це все витівки кохання. Згодом Володя запропонував Христині руку і серце. Весілля хотіли відгуляти навесні — тоді багато сонця й цвіту. Якими щасливими вони були!

Матір і бабуся розшили Христинину весільну сукню квітами. І вишили сорочку для нареченого...

... — Не плач, Христинко-намистинко. Мушу захищати тебе, наших матерів та землю від ворога. Обіцяю повернутися живим і здоровим. Ти ж дочекаєшся?

Вона проклінала війну і просила захисту в батька:

— Тату, таточку, ангеле мій, бережи Володю. Ми молимося за нього та всіх хлопців тут, на землі, а ти молися на небі. Ти ближче до Бога...

Христина часто забігає до Володиних батьків. У його тата прихопило серце.

— Але не кажи Володі, якщо подзвонить тобі, — просить Христину хлопець матір. — Нам тут легше, ніж їм у тому пеклі. Тато курити почав. А йому не можна. Не слухає ні лікарів, ні мене.

Обіймаються на прощання і мовчать. Стримують одна перед одною сльози...

...Уже декілька днів нічого не чути від Володі. Дівоче серце то завмирає, то шалено б'ється.

Дорогою додому Христина зустріла свою вихованку Ілонку з мамою.

— Мій тато на війні, — сказало дівчатко. — Він — герой...

В очах жінки зблиснули сльози.

...Колись у кав'ярні грала музика й було гамірно. Тепер тут розмовляють притишено. Мир у тиловому місті схожий на тендітне горнячко, яке обережно ставить перед Христиною офіціант.

А в місто прилетіла перша весняна гроза. Вітер жбурляв у вікно жмені дощу. Христина усміхнулася й пригубила каву...

Ольга ЧОРНА

Благовіщення Пресвятої Богородиці

25 березня

◆ Церква з глибоким благоговінням шанує Пресвяту Діву Марію, звеличену Богом за ангельську чистоту, глибоке смирення і найбільшу святість. У небесній славі Пречиста Богородиця займає найближче до Престолу Божого місце й іменується Церквою «Чеснішою від Херувимів і незрівнянно славнішою від Серафимів».

◆ Історія шанування Пресвятої Діви Марії починається з явлення до Неї посланого Богом у місто Назарет Архангела Гавриїла, який звернувся до Неї з вітанням, яке висловлює шанобливу повагу: «Радуйся, Благодатна!».

◆ Пресвята Діва Марія здобула благодать і святість як плід глибокого смирення й ангельської чистоти. В Особі Божої Матері людство надало Сину Божому свою плоть і

свою кров для того, щоб Він, спокутувавши й освятивши цю плоть, відновив союз між небом і землею, між Богом і людиною. Радість Благовіщення є разом із тим уже й початком хресної печалі та страждань.

◆ Саме пришествя у світ Сина Божого — це і радість, і початок жертвовності божественної любові: «Бо так полюбив Бог світ, що віддав і Сина Єдинородного, щоб усякий, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне». Ось свідчення божественної жертвовної любові. Блага звістка Архангела Діви Марії є початком цієї любові. Син Божий приходиться на розп'яття, смерть і добровільне поховання, щоб дати людям визволення і вічну радість.

◆ Через Пресвяту Діву Марію людині знову

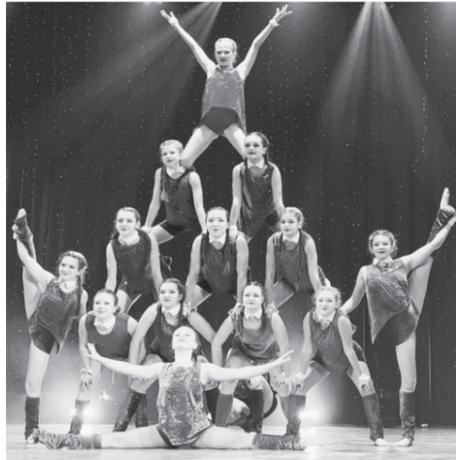
відкрилася глибина Любові Божої. Відкрилася дорога в Небо, спілкування з небожителами, зі святими Ангелами. Стало можливим для людини все, що благоволив Господь, приготував і дарував людині для її користі та спасіння. Відкривається Небо, і Престол Небесний, і Пресвята Діва; Церква на землі стає частиною Неба, де ми зустрічаємося з Богом і оновлюємося.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Гучна перемога «Імпульсу» на всеукраїнській сцені

Вихованці Зразкової аматорської студії циркового мистецтва «Імпульс» Об'єднання клубів за місцем проживання «Дивосвіт» (керівник — Наталія Барильченко) гідно представили Білоцерківську громаду на Всеукраїнському фестивалі-конкурсі «DIAMOND FESTIVAL» у Львові, де змагалися талановиті колективи з різних куточків України.

Яскраві постановки, складні акробатичні елементи, артистизм та емоції — кожен номер наших юних артистів став справжньою історією на сцені.

Результат — вагомні перемоги та визнання журі: Гран-прі — акробатичний танок «Believer»; I місце — «River flower» (каучук); I місце — акробатична четвірка «Фентезі»; II місце — акробатичний дует «Skyfall»; II місце — еквілібр «Рівновага»; II місце — акробатичне тріо «Грація».

За кожним виступом — години тренувань, сила волі, підтримка команди та велика любов до циркового мистецтва. Саме ці складові допомагають вихованцям студії «Імпульс» впевнено підкорювати конкурсні сцени та досягати нових висот.

Широ вітаємо талановитих вихованців та керівника студії Наталію Барильченко, а також дякуємо батькам за підтримку юних артистів.

Пишаємось нашими дітьми та бажаємо нових творчих звершень і яскравих перемог!

За інф. управління
з питань молоді та спорту

ОВЕН. Скидайте вантаж минулого. Внутрішній спокій та чесність із собою стануть вашими головними інструментами. Ви вже відчуваєте наближення чогось нового.

ТЕЛЕЦЬ. Простір випробує вас на міцність. Можливі емоційні провокації, що зачіпають старі образи. Головне завдання — втримати рівновагу і не реагувати різко.

БЛИЗНЮКИ. Інформація приходиться частинами, як пазл. Вчіться читати між рядків і не діяти на автопілоті. Глибокі емоції допоможуть очиститися від зайвого.

РАК. Час великого планування та пошуку однодумців. Ідеї вирують, але з фінальними підписами краще зачекати. У стосунках вимагайте ширості.

ЛЕВ. Чудовий період для кар'єрного перезавантаження та фінансових стратегій. Починайте вчитися або запускайте особисті проекти — підтримка гарантована.

ДІВА. Ваша зброя зараз — наполегливість. Тиждень обіцяє продуктивні ділові контакти та допомогу від впливових осіб.

ТЕРЕЗИ. Громадське життя поглине вас із головою. Близькі люди підтримають цей драйв, проте будьте обережні з фінансами. Хтось із друзів може потребувати вашого плеча.

СКОРПІОН. Ви на піку енергійності! Використовуйте цей ресурс для розв'язання важливих питань. Лише під вихідні дозволяйте собі відпочити — займіться оселею або дрібним ремонтом.

СТРІЛЕЦЬ. Період глибокої переоцінки. Те, що ви вирішили раніше, почне давати перші плоди. Не поспішайте — деталі вирішують усе.

КОЗЕРІГ. Горизонти розширюються. Це шанс на кар'єрний ривок або навіть професійну релокацію. Якщо вам запропонують щось незвичне — погоджуйтеся, це фундамент вашого успіху на найближчі місяці.

ВОДОЛІЙ. Уникайте конфліктів із керівництвом, будьте гнучкими. Послухайте поради друзів-підприємців: їхній погляд може дати неочікуваний поштовх вашій справі.

РИБИ. Робота забирає весь час, але це принесе стабільні дивіденди. Фінансова ситуація напрощад надійна. Для тих, хто сумує за близькими, доля подарує шанс на теплу зустріч або приємну подорож до рідних місць.

Картопляна піца на сковороді

Картопляне пюре, свіжі помідори, цибуля, ковбаса, часник, сіль, перець, мускатний горіх, натертий сир.

З картоплі зробити пюре. Викласти його на сковороду. Зверху розкласти нарізані овочі та ковбасу чи м'ясо. Начинку посолити, посипати чорним меленим перцем, мускатним горіхом та натертим сиром.

Запекати під закритою кришкою на маленькому вогні.

Смачного!

Сайт Shoptik UA	П'ятниця, 20.03 ніч 0 день +9	Субота, 21.03 ніч +2 день +12	Неділя, 22.03 ніч +3 день +11	Понеділок, 23.03 ніч +2 день +13	Вівторок, 24.03 ніч +3 день +14	Середа, 25.03 ніч +4 день +14	Четвер, 26.03 ніч +3 день +12
-----------------------	--	--	--	---	--	--	--

Знами хочуть багато, годувати знання — не всі.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.